

men elsket af de smaa" og *Hostrups*: „Vi fik ej under Tidernes Tryk“. — Desuden var nedenstaaende Sange skrevne til Festen:

Til Manden.

Det er sagt os saa tit, og vi ved det saa godt,
du er mægtig, du Mand i vort Nord:
Du kan trykke os ned, du kan hæve os blot
ved en Lov, ved et eneste Ord.

Du har alt, hvad der drager os efter dig hen —
det er vist nok for ofte dig sagt.
Maa jeg sige dig, hvad du skal give igen,
og hvortil du skal bruge din Magt.

Du skal give din Moder, din Søster, din Ven,
du skal give din Hustru, din Brud
af det bedste, du har, af din Magt, af din Ret,
du skal dele dem ligelig ud.

Du skal ofre din Almagt til Samfundets Gavn,
du skal dele den vældige Elv.
Du skal stille vort store, vort ærlige Savn
ved at løfte os op til dig selv

Faar vi Menneskets Ret, ej alene dets Pligt,
da vi elske dig højest i Nord.
Og først da er vi værdig' at prises i Digt,
naar vi staa ved din Side paa Jord.

Madsine Hansen.

Et Hjertesuk.

Mel.: Min kære lille Søster.

Hvad er det for en Fane,
der vajer højt i Kvinders Lag
og ses sig frem at bane
med Mærket: „Kvindesag?“
I Bøger og i Blade ser
jeg samme Mærke her og der;
:|: men hvad det vel betyder, jeg fatter ikke ret. :|: